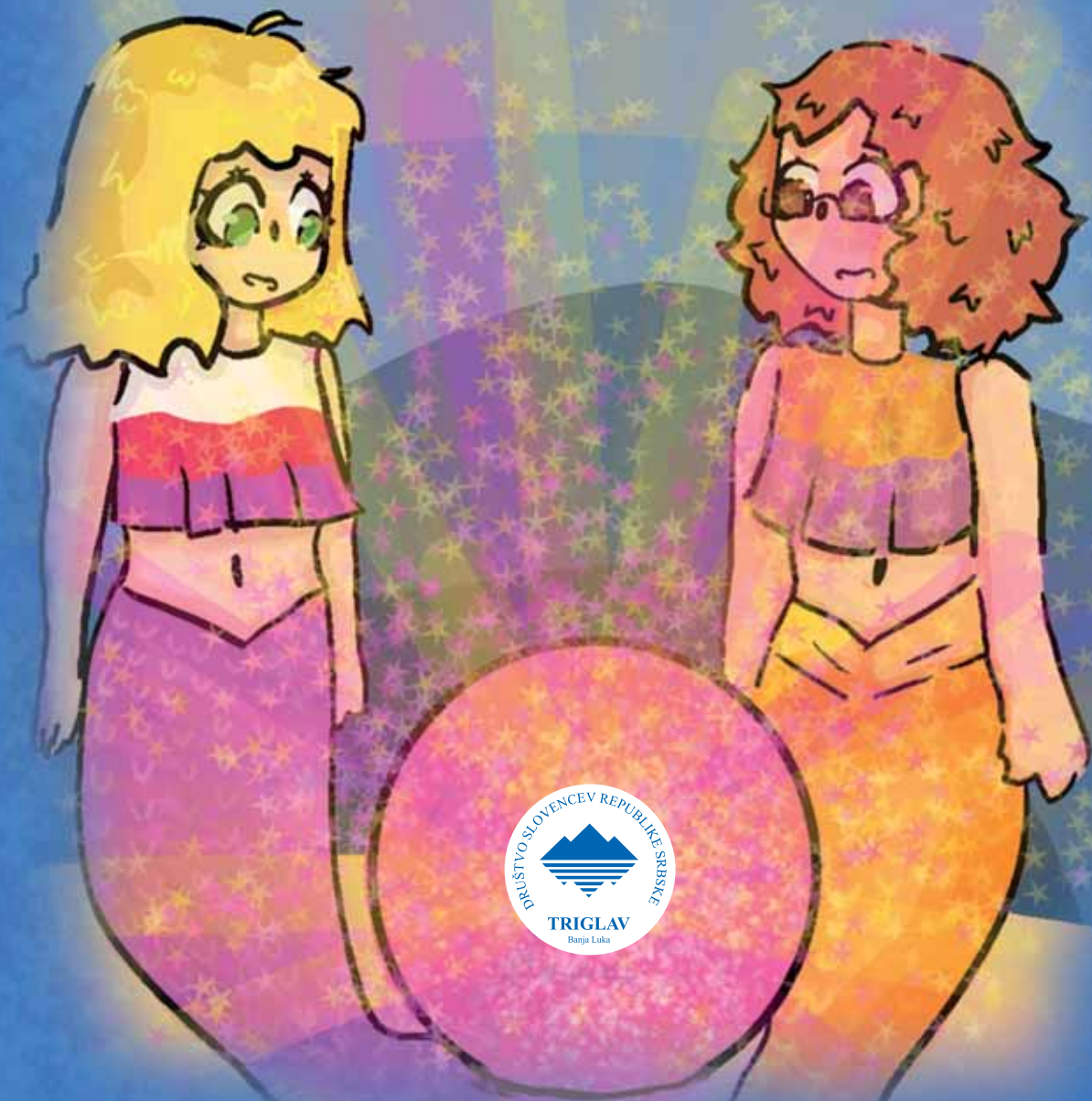

Milica Marijanović
POD MOREM

Milica Marjanović
POD MOREM

Udruženje Slovenaca Republike Srpske
TRIGLAV Banja Luka

Grafid d.o.o., Banja Luka

Izdavači
Udruženje Slovenaca Republike Srpske TRIGLAV Banja Luka
Grafid d.o.o., Banja Luka

Za izdavače
Ana Marjanović
Brane Ivanković

Recenzent
Aleksandra Čvorović

Lektor
Nataša Kecman

Ilustrator
Anabela Počić

Grafičko oblikovanje
Darko Domazet

Štampa
Grafid, Banja Luka

Tiraž
200

CIP - Каталогizacija u publikaciji
Narodna i univerzitetska biblioteka
Republike Srpske, Baња Лука

821.163.41-93-31

МАРЈАНОВИЋ, Милица, 2012-

Pod morem / Milica Marjanović ; [ilustrator Anabela Počić ; prevod sa slovenačkog Biljana Babić].
- Banja Luka : Društvo Slovenaca Republike Srpske Triglav = Udruženje Slovenaca Republike Srpske
Triglav : Grafid, 2022 (Banja Luka : Grafid). - 25, 25 стр. ; 25 cm

Насл. стр. приштампаног текста: Pod morem. - Текст на срп и слов. језику. - Оба текста штампана
у међусобно обрнутим смјеровима. - Тираж 200. - Биографија: стр. 24

ISBN 978-99976-59-38-5 (Grafid)

COBISS.RS-ID 136953345

Milica Marjanović

POD MOREM

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banja Luka

Oktober 2022. godine

PRVI DIO

Sve počinje

Nekada davno, možda čak i prije stotinu godina, živjela je djevojčica Mila. Imala je mamu Anku i tatu Marka. Oni su bili veoma bogati. Živjeli su u velikom zamku i imali sluge.

Jednog dana Mila je naišla na siromašnu djevojčicu. Zvala se Maja.

Mila ju je pitala: - Hoćeš li da pođeš sa mnom?

Maja je rekla: - Naravno!

Tako su krenule u dvorac. Kad su došle, Mila je sve objasnila mami i tati. Rekli su da može ostati kod njih. Mila je odvela Maju u gostinjsku sobu.

Rekla joj je: - Ovo je tvoja soba.

Maja je ušla, a Mila je otišla. Maja je počela razgledati. Bila je veoma srećna. Pogledala je u ormar i vidjela gomilu odjeće. Nije mogla da povjeruje svojim očima. Kada je shvatila da je sve stvarno, uzela je odjeću i obukla se. Sišla je niz stepenice i došla da večera. Kada su završili s večerom, Mila i Maja su čule neke zvukove.

Mila je upitala Maju: - Da li ti čuješ ovo?

Maja je odgovorila: - Da, mišlim da treba da provjerimo.

DRUGI DIO

Ko bi to mogao da bude?

Mila i Maja su krenule uz stepenice. Kada su došle, vidjele su vilu.

Veoma su se iznenadile.

Pitale su je: - Ko si ti?

Vila im je zatim odgovorila: - Ja sam vila, zvana Lila. Zamolila bih vas da me pratite.

Mila i Maja su klimnule glavom i pošle za njom. Došle su do mora.

Tamo je vila izvela čarobni trik. Ali se ništa nije desilo.

Maja je upitala Lilu: - Šta sada da radimo?

Lila je rekla: - Zaronite pod vodu.

Zaronile su. Nakon nekoliko sekundi, pretvorile su se u sirene.

Obje su rekle „wow“. Mogle su čak i da dišu pod vodom!

Nastavile su da prate Lilu. Nakon nekoliko minuta došle su do carstva sirena. Tamo su se stanovnici carstva i car Neptun borili protiv čuvara ribljeg grada.

Maja i Mila su se uplašile.

Lila im je rekla: - Molim vas, iskoristite vaše moći.

Zatim je Mila rekla: - Ali mi nemamo moći!

Lila je potom rekla: - Sad kad ste sirene, imate moći!

Začudeno su gledale Lilu. Ipak su probale da ih upotrijebe. Zaista, Mila je dobila moć vjetra, a Maja moć vatre.

TREĆI DIO

Imaju moći?

Odmah su otplivale u pomoć. Mila je oduvala čuvare ribljeg grada svojim tornadom, a Maja je postavila vatreni štit oko carstva sirena. Neptun (car mora) im je odmah prišao.

Zatim ih je upitao: - Puno vam hvala što ste nas odbranili ali, ko ste vi? Nikad vas nisam vidio u moru.

Maja je odgovorila: -Ja sam Maja a ono je Mila. Mi smo samo pratile vilu Lilu.

- Da li Vam još nekako možemo pomoći? - pitala je Mila.

Neptun je odgovorio: -Zapravo, ima jedna stvar.

Maja upita: -A koja to?

- U toku borbe, moja kruna je bila u dvoru. Kralj ribljeg grada ju je uzeo. Zamolio bih vas da je pokušate vratiti - reče Neptun.

Mila je razmišljala pa je rekla: - Vratićemo je, ali prvo moramo uzeti hranu. I onda ćemo krenuti.

- Uzmite i ovo - reče Neptun i dade im kompas. - Ovo je poseban kompas.

Sljedeći dan su uzele sve što im je potrebno.

- Krećemo. Poželite nam sreću - reče Mila.

ČETVRTI DIO

Postaje napeto....

Mila i Maja su krenule do ribljeg svijeta. Plivale su i plivale, ali ništa nisu mogle pronaći.

Maja je pomislila: - Možda da iskoristim posebni kompas koji mi je Neptun dao.

Zatim je uzela kompas iz torbe. Pokazivao je na sjever. Onda su krenule tamo. Nakon dva dana došle su do ribljeg svijeta u kojem su, očekivano živjele samo ribe. Pred ulazom u taj svijet bio je postavljen znak „Zabranjeno za sirene“.

Uzele su kostime riba iz torbe i obukle ih, a zatim krenule. Ugledale su čak i zgrade. U sredini grada je bila velika palata kralja riba.

Krenule su da uđu. Ispred palate su bili čuvari.

Jedan čuvar je rekao: - Stop! Ko ste vi da dolazite ovdje?

Mila im je pristojno odgovorila: - Mi smo, ovaj, kraljevi rođaci!

Oni su rekli: - Ako tvrdite da jeste, uđite.

Potom su ušle. Sve u palati bilo je od zlata. Došle su pred kralja.

Kralj ih je pitao: - Ko ste vi, nepoznate ribe?

Maja je rekla: -Mi smo, uh, ocjenjivači k-kruna!

Kralj je rekao: - Ne poznajem nikakve ocjenjivače kruna... STRAŽO!

Uljezi!!!

Stražari su došli i bacili ih u tamnicu.

PETI DIO

Hoće li se osloboditi?

Mila je počela plakati. Maja je rekla: -Mila, ne plači. Izvući ću nas odatle!

Mila se počela smirivati. Maja je pokušavala da probije vrata, ali ništa. Maja se sjetila da imaju moći, pa prije nego što su stražari došli sa hranom, zapalila je vrata i one su pobjegle. Kada su stražari vidjeli da su pobjegle, poslali su cijelu riblju policiju da ih traže. Kada stražari nisu gledali, otišle su u sobu u kojoj je riblji kralj držao krunu, uzele su je i brzo otplivale nazad.

Kada su došle u carstvo sirena, Neptun je bio veoma zahvalan.

Rekao je: - Mnogo vam hvala! Mogu li vam se nekako odužiti? Uradiću sve! Ova kruna je zaista vrijedna! Pripadala je kraljici Elizabeti IV koja je, nažalost, preminula prije godinu dana.

- Nema potrebe, samo nam, molim Vas, recite kako da se vratimo kući? - pitala je Mila.

Na to Neptun reče: - Pa, treba da uradite još „pet vrlo važnih stvari“. I onda će se stvoriti portal kroz koji treba da prođete i doći ćete na kopno.

Maja je upitala: - A kojih to pet važnih stvari?

- Treba da ih uradite za moje građane. Ne znam šta bi oni željeli, pitajte ih. Doviđenja! - reče Neptun.

ŠESTI DIO

... pet vrlo važnih stvari

Neptun je otišao. Maja je krenula sa Milom da traže još „pet vrlo važnih stvari“. Prva stvar je bila za sirenu Lukasa. On je tražio da nađu njegov izgubljeni prsten. Krenule su da traže. Nigdje ga nisu mogle naći. Konačno, našle su ga u Neptunovoj palati, pored statue lava.

Maja je rekla: - Ah, e-evo ah, Vaš p-prsten.

- Hvala mnogo - reče Lukas.

Zatim se desilo nešto čudno. Jedna lopta je počela da leti i svijetli.

Rekla je: - Čestitam. Uradile ste svoju prvu važnu stvar za građane ovog carstva. Samo tako nastavite.

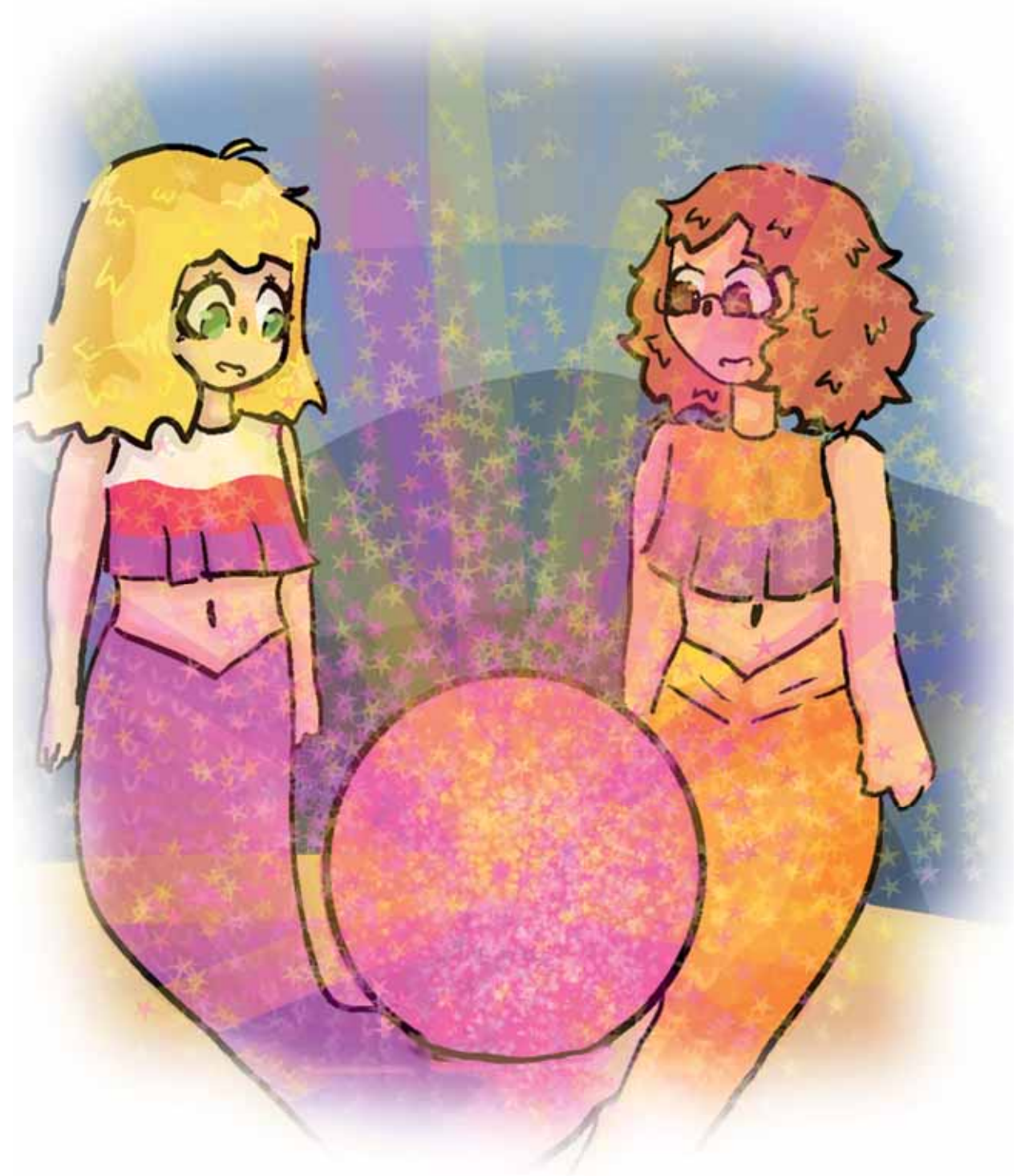
Zatim je nestala. Bilo im je smiješno to što lopta govori. Malo su se smijale pa nastavile tražiti građane kojima treba pomoć. Došle su do kuće sirene Elize poznate i kao „Tragač za blagom“. Ona im je rekla da nikako ne može naći jedan kovčeg s blagom. Krenule su da ga traže. Tražile su ga noć i dan.

Mila je prokopala nešto tvrdo. Pitala se šta je to.

Rekla je Maji: -Majo, našla sam nešto!

Maja je brže-bolje doplivala. Zajedno su izvadile kovčeg pun blaga. Jedva su ga donijele Elizi.

Rekla im je: - Hvala, sada ću imati svaki kovčeg s blagom u moru.

SEDMI DIO

Kakva je to prljavština?

Opet se stvorila lopta. I još jedna. Opet su rekle istu stvar. Mila i Maja su otišle da pronadu još neke stvari koje bi mogle da urade. Posjetile su svaku kuću, ali niko nije trebao pomoć. Najzad, došle su u jednu kuću. Bila je jako prljava.

Maja je rekla: - Ovo me podsjeća na moju staru kuću...
- Žao mi je. Ali treba da vidimo da li iko ovdje treba pomoć kako bismo se vratile na kopno - reče Mila.

Počele su da razgledaju. Napokon, naišle su na jednog starca. Zvao se Janko. Upitale su ga da li mu treba pomoć.

Janko je promrmljao: - Meni treba čišćenje kuće.

- U redu, idemo po stvari - rekoše obje.

Otišle su u prodavnicu potrepština za čišćenje. Kupile su sve što im je bilo potrebno i vratile se do kuće. Krenule su da je čiste. Tamo je bilo svega i svačega. Mila je čistila hodnike i spavaću sobu, a Maja biblioteku.

Maja je doplivala do Mile i rekla: - Mila, ovo je nemoguće. Dođi da mi pomogneš oko biblioteke. Da, da, završićemo i hodnike, naravno.

Nakon toga su čistile biblioteku. Trebalo im je sedam sati da očiste biblioteku i hodnike. Nisu mogle da vjeruju koliko je sve bilo prljavo! Kad su završile,

Mila je rekla: - Ovo je preteško. A možda da nađemo još neki lakši posao?

- Ne, Mila, na pola puta smo. Nemoj sada da odustaneš! - reče Maja. I nastavile su da čiste.

Tako su očistile i pretposljednju sobu. Trebalo im je sat vremena. Nakon toga su krenule da čiste kupatilo. Ne želim ni da pričam koliko je to bilo teško. Kada su i to završile, otišle su do Janka i rekle:

- Evo, mi smo gotove. Uživajte u svojoj novoj kući.

- Velika hvala. Za nagradu evo vam deset školjki. To su pare u podvodnom svijetu - reče Janko.

Uzele su školjke i otišle.

OSMI DIO

Koliko će još teško biti?

Kada su šetale, opet se stvorila ona lopta. Ali, ovaj put su s njom bile još dvije. Ponovile su iste riječi i nestale. Mila i Maja su se već navikle na loptu. Opet su krenule da obiđu grad. To jest, da vide da li još nekome treba pomoć. Došle su do jedne kuće koja je, u stvari, bila školjka i u kojoj je živio rak Stanislav.

Pokucale su i pitale: - Zdravo! Da li vam nekako možemo pomoći?

Zatim je Stanislav rekao: - Oh, ne znam. Čekaj, da, treba mi pomoć. Nestalo mi je osam stotina školjki. Da li ih možete pronaći?

- Biće teško - reče Maja. - Ali da, možemo pokušati.

- Mnogo hvala. Doviđenja – odgovori Stanislav.

Mila i Maja su počele da traže osam stotina školjki.

Pretražile su sve kuće, ali ih nisu našle. Opet su otišle do Janka. Pokucale su. Niko se nije javljao. Ušle su.

Maja je rekla: - Ponosna sam na naš rad.

Zatim su počele da pretražuju kuću. Kada su došle u njegovu sobu, Mila je vidjela 790 školjki. Ona je znala da su to Stanislavove.

Uzviknula je: - Majo! Našla sam 790 školjki! Nema ih osam stotina, jer je nama dao deset!

- Odlično, Mila! - obradovala se Maja.

Onda su čule da neko ulazi. Brzo su se sakrile ispod kreveta. To je bio Janko. Pričao je s nekim preko telefona. - Sljedeća meta nam je Neptun. Dok njegova straža ne gleda, ušunjaćemo se i ukrasti hiljadu školjki.

- Jesi li čula? Moramo upozoriti Neptuna! - prošaputala je Maja.

- Da idemo! Iskočićemo kroz prozor! - reče Mila.

Skočile su i otplivale do palate.

DEVETI DIO

Hoće li biti opljačkan?

Čim su došle do palate, zadihano su rekle: - Neptune! Jedan starac po imenu Janko i njegov drug će Vas opljačkati!

Neptun iznenađeno reče: - Šta?! Kada?

- Ne znamo, ali će biti uskoro! Ukrašće hiljadu školjki! - reče Maja.

- Moramo pozvati stražu. ODMAH! - uzviknu Neptun.

Brzo su otplivali do straže i uzviknuli: - Stražo! Zaštitite hiljadu školjki! Straža je odmah otišla. Nakon pet minuta čuli su korake. Sakrili su se. U sobu su ušli Janko i njegov prijatelj i taman da uzmu školjke, iskoči straža i uhvati ih. Odvela ih je u morski zatvor. Tamo će biti pa bar još pet godina.

- Hvala na obavještenju. Samo tako nastavite - reče Neptun.

Nakon toga krenule su do Jankove kuće da uzmu školjke i vrate ih Stanislavu. Otišle su do Stanislava i pokucale.

On je izašao i rekao: - Mnogo vam hvala što ste vratile moje školjke.

Maja i Mila su bile sretne. Pozdravile su se sa Stanislavom i otišle.

Na pola puta, stvorila se opet lopta. I naravno, ovaj put ih je bilo četiri. Ponovile su iste riječi i nestale. Mila i Maja su nastavile ići dalje. Došle su do velike bogate kuće sa velikom baštom.

- Još ova stvar i bićemo slobodne - reče Maja.

Pokucale su. Izašao je jedan velik, bogat čovjek.

Upitao ih je: - Ko ste vi i šta vas dovodi ovdje?

Mila je pitala: - Da li Vam treba neka usluga? Možemo uraditi sve.

Bogati čovjek je rekao: - Zapravo da, treba mi jedna usluga.

Maja je upitala: - A koja to?

- Treba da odete u prodavnicu i kupite sve sa ovog spiska - reče čovjek.

- U redu. Idemo - odgovori Maja.

Otišle su do Neptuna i upitale ga: - Da li možemo dobiti nekoliko školjki? Za jednu uslugu.

- Naravno - odgovorio je Neptun. - Evo vam 200. Budite oprezne. Veoma su vrijedne.

Nakon toga su otišle u prodavnicu. Uzele su kolica i počele kupovati. Kada su uzele sve što im je bilo potrebno, došle su na kasu i platile. Samo su čekale da se pojave one lopte. I jesu.

Ovaj put su rekle: - Čestitamo! Vaša peta stvar! Za nekoliko sekundi, otvoriće se portal. Prođite kroz njega i doći ćete na kopno. Kako su rekle, tako je i bilo. Otvorio se portal i prošle su.

DESETI DIO

Povratak kući

Kada su prošle kroz portal, bile su na plaži.
Mila je rekla: - Oh, zemljo. Tako si mi nedostajala!
- Idemo kući! - uzviknu Maja.
Brzo su otrčale.

* * *

Čim su došle u palatu, Anka i Marko su ih zagrlili.
Zabrinuto su ih upitali: - Gdje ste bile?! Nemate pojma koliko smo se zabrinuli!
- Sada ćemo vam sve objasniti.... - rekoše Maja i Mila sa osmijehom.

KRAJ.

BIOGRAFIJA

Milica Marjanović je rođena 2012. godine u Banjoj Luci. Pohađa peti razred Osnovne škole „Aleksa Šantić“ u Banjoj Luci i odlična je učenica.

Uspješno se bavi sportom i trenira aikido od 2018. godine. Nosilac je smeđeg pojasa, a pored tri srebrne medalje, osvojila je i zlatnu medalju na Otvorenom prvenstvu Republike Srpske 2022. godine.

Ovo je njena prva knjiga-slikovnica, koja joj je dala krila za nastavak pisanja. Uživa u pisanju tako da je pripremila još dvije knjige-slikovnice: „Dijamant moći“ i „Čarobna kruna“. Napisala je i dvije priče: „Dječak i zmaj“ sa kojom je učestvovala na konkursu Festivala dječije umjetnosti u 2022. godini i „Čarobne cipele“ koju je napisala tokom radionice „Bajkovnica“ koja je održana 2022. godine.

Članica je Udruženja Triglav, redovno pohađa časove slovenačkog jezika i učestvuje u raznim aktivnostima koje organizuje Udruženje.

Svoju ljubav za pisanjem razvila je od malih nogu kroz čitanje bajki iz cijelog svijeta, prvo uz mamu i tatu a onda i sama. Voli da čita, a mašta koju stvara čitanjem pretočena je u ovu njenu prvu knjigu.

Sadržaj

Prvi dio	
Sve počinje.....	5
Drugi dio	
Ko bi to mogao da bude?	6
Treći dio	
Imaju moći?	9
Četvrti dio	
Postaje napeto....	10
Peti dio	
Hoće li se osloboditi?.....	13
Šesti dio	
... pet vrlo važnih stvari	14
Sedmi dio	
Kakva je to prljavština?.....	16
Osmi dio	
Koliko će još teško biti?	18
Deveti dio	
Hoće li biti opljačkan?.....	20
Deseti dio	
Povratak kući	22
Biografija.....	24

Milica Marijanović
POD MORJEM

ISBN 978-99976-59-38-5

9 789997 659385

Milica Marjanović
POD MORJEM

Društvo Slovencev Republike Srbije
TRIGLAV Banja Luka
Grafid d.o.o., Banja Luka

Izdajatelj
Društvo Slovencev Republike Srbske TRIGLAV Banja Luka
Grafid d.o.o., Banja Luka

Za izdajatelja
Ana Marjanović
Brane Ivanković

Recenzent
Aleksandra Čvorović

Prevod iz slovenščine
Biljana Babić

Lektor
Barbara Goršič

Ilustrator
Anabela Počić

Oblikovanje
Darko Domazet

Tisk
Grafid, Banja Luka

Število izvodov
200

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banja Luka

Milica Marjanović

POD MORJEM

Oktober, 2022

PRVI DEL

Vse se začne

Nekoč, morda celo pred 100 leti, je živel deklica Mila. Imela je mamo Anko in očeta Marka. Bili so zelo bogati. Živeli so v velikem gradu in imeli služabnike.

Nekega dne je Mila naletela na ubogo deklico. Ime ji je bilo Maja.

Mila jo je vprašala: »Ali želiš iti z mano?«

Maja je vstala in vzkliknila: »Seveda!«

Pa sta šli na grad. Ko sta prišli, je Mila vse razložila mami in očetu. Oba sta rekla, da lahko ostane. Mila je Majo odpeljala v sobo za goste. Dejala ji je: »To je tvoja soba.«

Vstopila je Maja, odšla pa Mila. Maja se je začela ozirati. Bila je zelo vesela. Pogledala je v omaro in videla kup oblačil. Ni mogla verjeti svojim očem. Ko je ugotovila, da je vse res, se je oblekla. Spustila se je po stopnicah in prišla na večerjo. Ko sta vse pojedli, sta Mila in Maja zaslišali zvoke.

Mila je vprašala Majo: »Slišiš to?«

Maja je odgovorila:

»Ja, mislim, da bi morali preveriti.«

DRUGI DEL

Kdo bi to lahko bil?

Mila in Maja sta šli po stopnicah. Ko sta prišli, sta opazili vilo.

Zelo sta se začudili.

Vprašali sta jo: »Kdo si?«

Vila jima je odgovorila: »Jaz sem vila, imenujem se Lila. Prosim vaju, da mi sledita.«

Mila in Maja sta prikimali in ji sledili. Prišle so do morja.

Tam je vila izvedla čarovniški trik. A zgodilo se ni nič. Maja je vprašala

Lilo: »Kaj naj narediva zdaj?«

Lila je odgovorila: »Potopita se pod vodo.«

In sta se potopili. Po nekaj sekundah sta se spremenili v sirene.

Obe sta rekli: »Vau!« Lahko sta tudi dihali pod vodo!

Še naprej sta sledili Lili. Po nekaj minutah so prišle v kraljestvo siren. Tam so se prebivalci imperija in cesar Neptun borili proti varuhom ribjega mesta.

Maja in Mila sta bili prestrašeni.

Lila ju je vprašala: »Prosim, uporabita svoje moči.«

Potem je Mila rekla: »Ampak medve nimava moči!«

Lila je nato odgovorila: »Zdaj, ko sta sireni, imata moč!«

Začudeno sta pogledali Lilo. Vseeno sta poskušali uporabiti svojo moč. Mila je namreč dobila moč vetra, Maja pa moč ognja.

TRETJI DEL

Imata moč?

Takoj sta priplavali na pomoč. Mila je s svojim tornadom odpihnila varuhe ribjega mesta, Maja pa je okoli kraljestva siren postavila ognjeni ščit. Takoj se jima je približal Neptun (cesar morja).

Ogovoril ju je: »Najlepša hvala, ker sta nas branili, ampak kdo sta vedve? Nikoli vaju nisem videl v morju.«

Maja je odgovorila: »Jaz sem Maja in to je Mila. Samo sledili sva vili Lili.«

»Ali vam lahko še kako pomagamo?« je vprašala Mila.

Neptun je odgovoril: »Pravzaprav obstaja ena stvar.

Maja je vprašala: »Katera?«

»Med bojem je bila moja krona v gradu. Vzel jo je kralj ribjega mesta. Prosil bi vaju, da jo poskusita dobiti nazaj,« je dejal Neptun.

Mila je pomislila in rekla: »Vrnili jo bova, ampak najprej morava dobiti hrano. Potem bova šli.«

»Vzemita tudi to,« je rekel Neptun in jima dal kompas. »To je poseben kompas.«

Naslednji dan sta vzeli vse, kar sta potrebovali.

»Odhajava. Zaželite nama srečo,« je rekla Mila.

ČETRTI DEL

Postane napeto ...

Mila in Maja sta se odpravili v ribji svet. Plavali sta in plavali, a našli nista ničesar.

Maja je pomislila: »Mogoče bi morala uporabiti poseben kompas, ki mi ga je dal Neptun.«

Iz torbe je vzela kompas. Kazal je na sever. Nato sta se odpravili tja. Po dveh dneh sta dosegli ribji svet. Tam so bili le ribe.

Na tabli je pisalo: Prepovedano za sirene.

Iz torbe sta vzeli kostum ribe in ga oblekli, nato pa se odpravili. Zagledali sta zgradbe. Sredi mesta je stala velika palača ribjega kralja.

Hoteli sta vstopiti. Pred palačo so bili stražarji.

En stražar je rekel »Stoj! Kdo sta vidve, da hodita sem?«

Mila mu je vljudno odgovorila: »Midve, midve sva, hm, kraljeva so-rodnika!«

Rekli so: »Če trdita, da sta, vstopita.«

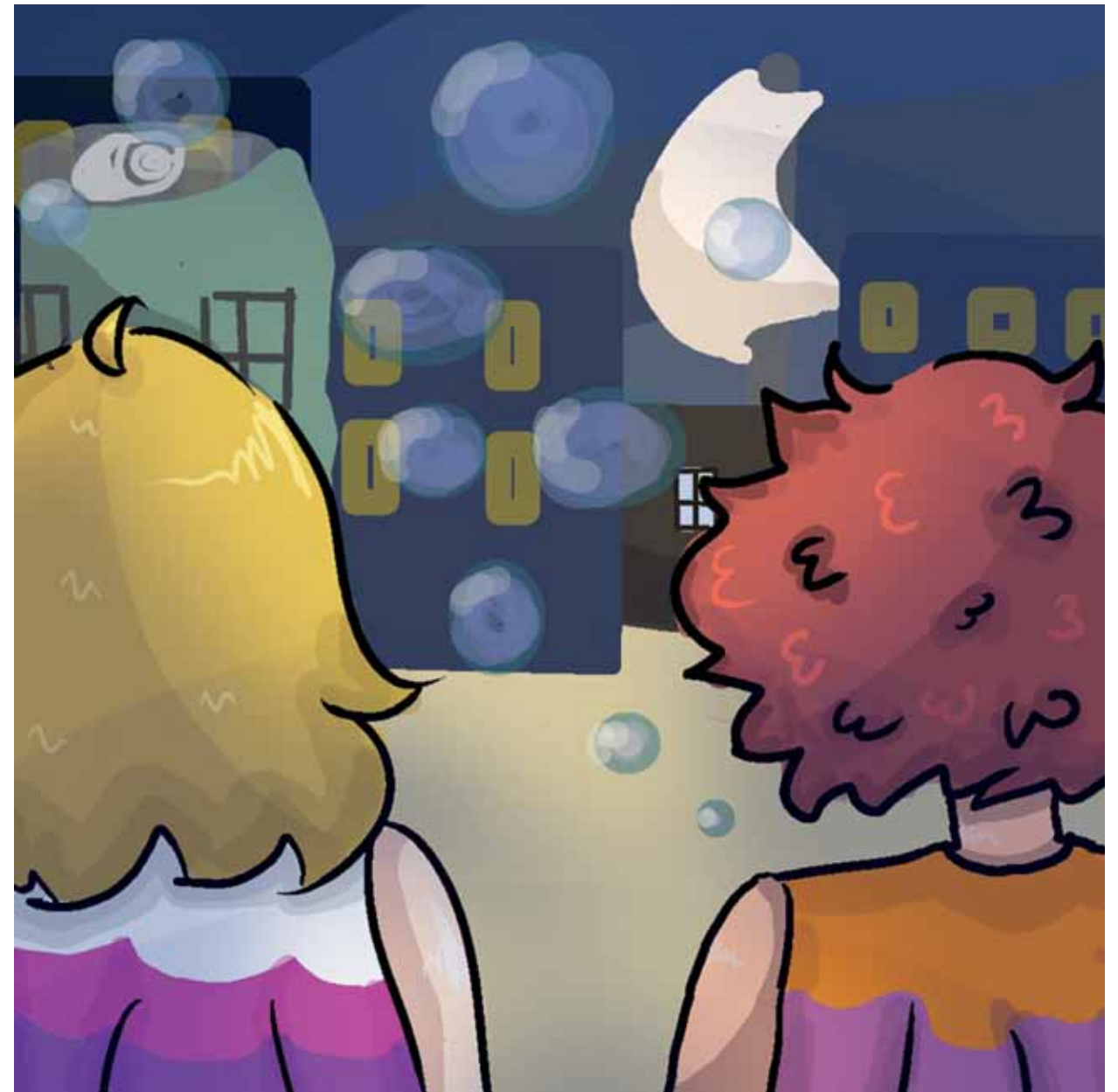
Vstopili sta. Vse je bilo iz zlata. Prišli sta pred kralja.

Kralj ju je vprašal: »Kdo sta neznani ribi?«

Maja je rekla: »Midve sva, uh, ocenjevalki k-kron!«

Kralj je rekel: »Ne poznam nobenega ocenjevalca kron ...STRAŽA! Vsiljivci!!!«

Prišli so stražarji in ju vrgli v ječo.

DETI DEL

Ali se bosta oslobodili?

Mila je začela jokati. Maja jo je mirila: »Mila, ne joči. Spravila naju bom od tod!«

Mila se je začela umirjati. Maja je poskušala vlomiti vrata, a nič. Maja se je spomnila, da imata posebno moč, zato je, preden so prišli stražarji s hrano, zažgala vrata in sta pobegnili. Ko so stražarji videli, da ju ni več, so poslali celotno ribjo policijo, da ju poišče. Ko stražarji niso gledali, sta šli v sobo, kjer je ribji kralj hranil krono, vzeli krono in hitro odplavali nazaj.

Ko sta se vrnili v kraljestvo siren, je bil Neptun zelo hvaležen.

Rekel je: »Najlepša hvala! Kako naj se vama oddolžim? Vse bom naredil! Ta krona je vredna veliko! Bila je krona kraljice Elizabete IV., ki je na žalost umrla pred letom dni.«

Mila je dejala: »Ni potrebno, samo povejte, prosim, kako naj se vrneva domov.«

Neptun je odgovoril: »No, narediti morata pet zelo pomembnih stvari. In potem bo ustvarjen portal, skozi katerega morata iti, in prišli bosta na zemljo.«

Maja je vprašala: »Katerih pet pomembnih stvari bi morali narediti?«

»Potrebno bi jih bilo narediti za moje državljane. Ne vem, kaj bi si želeli, morate jih vprašati. Nasvidenje!« je rekel Neptun.

ŠESTI DEL

... pet zelo pomembnih stvari

Neptun je odšel. Maja je šla z Milo iskat »pet zelo pomembnih stvari«. Prva stvar je bila za sirenčka Lukasa. Prosila ga je, da najdeta njen izgubljeni prstan. Začeli sta iskati. Nikjer ga nista našli. Končno sta ga našli v Neptunovi palači, poleg kipa leva.

Maja je rekla: »Ah, tukaj je, ah, vaš p-prstan.

»Najlepša hvala,« se je zahvalil sirenček.

Nato se je zgodilo nekaj čudnega. Ena žoga je začela leteti in se svetiti.

Rekla je: »Čestitam. Naredili sta svojo prvo pomembno stvar za državljane tega kraljestva. Samo nadaljujta!«

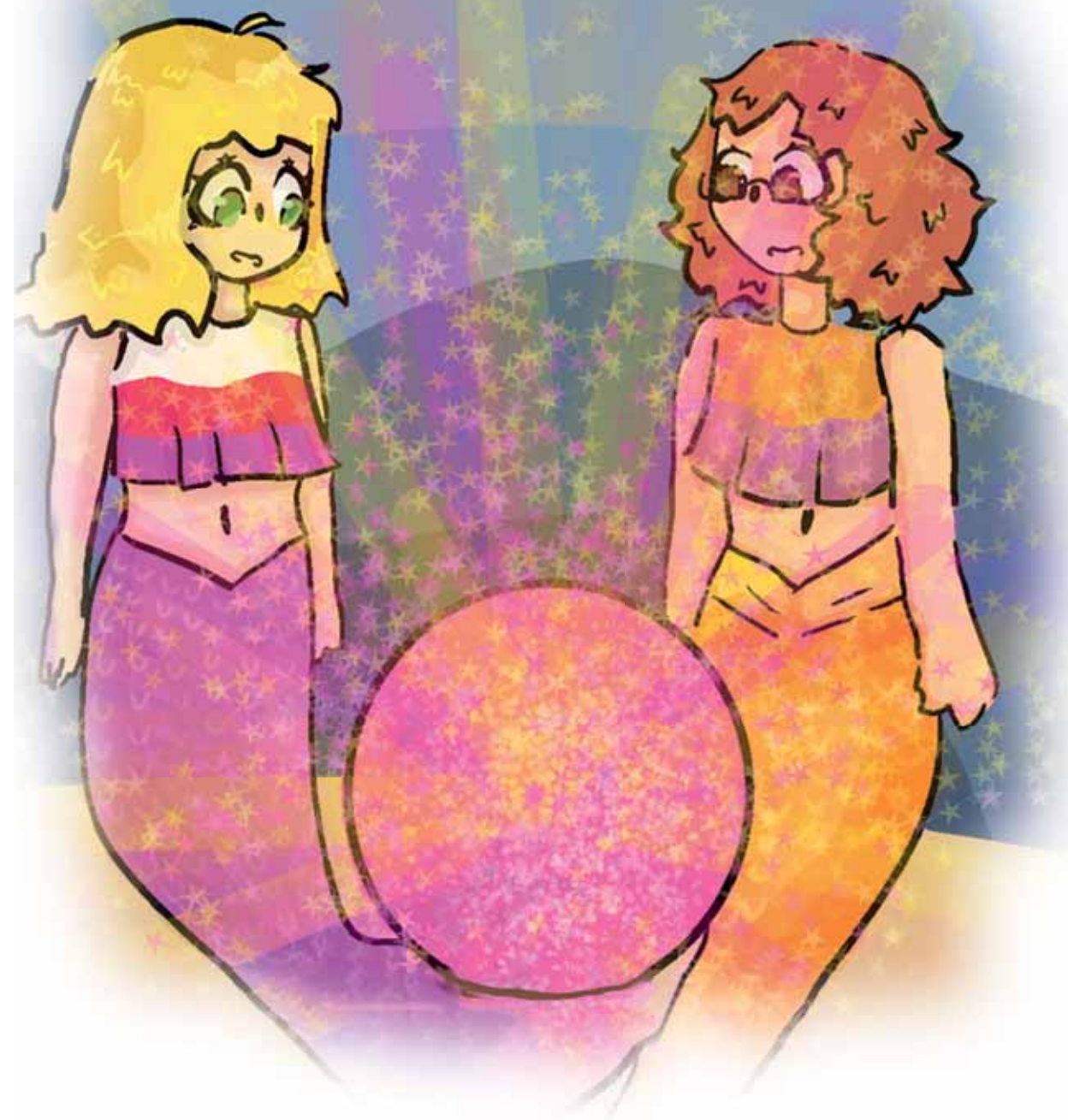
Potem je izginila. Zdelo se jima smešno, kako lahko žoga govori. Malo sta se nasmejali in nadaljevali z iskanjem ljudi, ki potrebujejo pomoč. Prišli sta do hiše morske deklice Elize, znane tudi kot lovke na zaklade. Povedala jima je, da nikakor ne more najti skrinje z zakladom. Začeli sta iskati zaklad. Iskali sta ga noč in dan.

Mila se je zakopala v nekaj trdega. Spraševala se je, kaj je to.

Rekla je Maji: »Maja, nekaj sem našla!«

Maja je plavala vse hitreje. Skupaj sta vzeli skrinjo, polno zakladov. Komaj sta jo prinesli Elizi.

Rekla jima je: »Hvala, zdaj bom imela vse skrinje z zakladi v morju.«

SEDMI DEL

Kakšna umazanija je to?

Žoga se je spet pojavila. A tokrat sta bili dve. Spet sta rekli enako. Mila in Maja sta šli iskat druge stvari. Odpravili sta se v vsako hišo, a nihče ni potreboval pomoči. Končno sta prišli do neke hiše. Bila je zelo umazana.

Maja je rekla: »To me spominja na mojo staro hišo ...«
»Žal mi je. Vendar morava videti, če kdo tukaj potrebuje pomoč. Morava se vrniti na celino,« je rekla Mila.

Začeli sta se ozirati. Končno sta naleteli na starca. Ime mu je bilo Janko. Vprašali sta ga, ali potrebuje pomoč.

Janko jima je zamomljal: »Pospraviti moram hišo.«

»V redu, greva po stvari,« sta rekli obe.

Šli sta v trgovino po čistila. Kupili sta vse potrebne pripomočke in se vrnili v hišo. Začeli sta čistiti. Mila je čistila hodnike in spalnico, Maja pa knjižnico. Maja je priplavala k Mili in rekla: »Mila, to je nemogoče. Pridi mi pomagat počistiti knjižnico. Ja, seveda bova tudi hodnike počistili.«

Nato sta počistili knjižnico. Potrebovali sta 7 ur za čiščenje knjižnice in hodnikov. Nista mogli verjeti, kako umazano je bilo! Ko sta končali, je Mila rekla: »To je pretežko. Morda bi morali najti drugo, lažjo službo.«

»Ne, Mila, na pol poti sva. Ne moreš zdaj obupati!« je bila odločna Maja.

Nadaljevali sta s čiščenjem.

Tako sta očistili tudi tisto sobo. Potrebovali sta eno uro. Potem sta začeli čistiti kopalnico. Sploh ne želim govoriti o tem, kako težko je bilo.

Ko sta končali, sta šli k Janku in rekli: »Končali sva. Uživajte v svojem novem domu.«

»Najlepša hvala. Tukaj imata 10 školjk za nagrado. Školjke so denar v podvodnem svetu,« je pojasnil Janko.

Vzeli sta školjke in odšli.

OSMI DEL

Kako težko bo še?

Ko sta hodili, se je žogica spet pojavila. Pojavili sta se še dve žogici. Ponovile so svoje besede in izginile. Mila in Maja sta se na žogo že navadili. Spet sta začeli hoditi po mestu, da vidita, če še kdo potrebuje pomoč. Prišli sta do hiše, ki je bila školjka. V njej je živel rak Stanislav.

Potrkali sta in vprašali: »Živijo! Kako vama lahko pomagava?«

Stanislav je odgovoril: »Oh, ne vem. Čakajta, ja, potrebujem pomoč. Zmanjkalo mi je 800 školjk. Ali jih lahko najdeta?«

»Težko bo,« je rekla Maja. »Ampak bova poskusili.«

»Najlepša hvala. Adijo,« je odgovoril Stanislav.

Mila in Maja sta se odpravili iskat 800 školjk.

Preiskali sta vse hiše, a školjk nista našli. Spet sta šli k Janku. Potrkali sta. Nihče se ni oglasil. Vstopili sta.

Maja je rekla: »Ponosna sem na najino delo.«

Nato sta začeli preiskovati hišo. Ko sta prišli v njegovo sobo, je Mila opazila 790 školjk. Vedela je, da so Stanislavove.

Vzkliknila je: »Maja! Našla sem 790 školjk! Ni jih 800, ker nama je dal 10!«

»Odlično, Mila!« je bila vesela Maja.

Potem sta slišali nekoga vstopiti. Hitro sta se skrili pod posteljo. Bil je Janko. Z nekom se je pogovarjal po telefonu: »Naš naslednji cilj je

Neptun. Medtem ko njegov stražar ne gleda, se bomo prikradli in ukradli 1000 školjk.«

»Ali si slišala? Morava opozoriti Neptuna!« je zašepetala Maja.

»Pojdiva! Skočili bova skozi okno!« je rekla Mila.

Skočili sta in odplavali do palače.

DEVETI DEL

A bo oropan?

Takoj, ko sta prišli do palače, sta zadihano rekli: »Neptun! K vam bosta prišla človek Janko in njegov prijatelj ter vas poskušala oropati!«

Neptun je presenečen rekel: »Kaj?! Kdaj?«

»Ne veva, a zagotovo kmalu! Ukradel bo 1000 školjk!« je bila odločena Maja.

»Poklicati moramo stražarja. TAKOJ!« je vzkliknil Neptun.

Hitro sta priplavali do stražarja in zavpili: »Straža! Zaščitite 1000 školjk!«
Stražar je takoj odšel. Po petih minutah sta zaslišali korake. Skrili sta se. Janko in njegov prijatelj sta vstopila v sobo in ravno ko sta hotela vzeti školjke, je ven skočil stražar in ju ujel. Odpeljal jih je v morski zapor. Tam bo vsaj še pet let.

»Hvala za informacije. Le tako naprej,« je rekel Neptun.

Nato sta šli do Jankove hiše in vzeli školjke, da bi jih vrnili Stanislavu. Šli sta do Stanislava in potrkali.

Prišel je ven in rekel: »Najlepša hvala, ker sta mi vrnili školjke.«

Maja in Mila sta bili veseli. Poslovali sta se od Stanislava in odšli.

Na pol poti se je spet pojavila žoga. Zdaj so bile štiri žoge. Ponovile so iste besede in izginile. Mila in Maja sta nadaljevali pot. Prišli sta do velike bogate hiše. Hiša je imela zelo velik vrt.

»Še ena stvar in svobodni bova,« je rekla Maja.

Potrkali sta na vrata. Odprl jima je velik, bogat človek.

Vprašal ju je: »Kdo sta in kaj vaju je pripeljalo sem?«

Mila je vprašala: »Ali kaj potrebujete? Vse lahko naredimo.«

Bogataš je rekel: »Pravzaprav potrebujem eno storitev.«

Maja je vprašala: »Kaj pa?«

»Iti morata v trgovino in kupiti vse s tega seznama.«

»V redu. Greva,« je odgovorila Maja.

Šli sta do Neptuna in ga vprašali: »Lahko dobiva školjke?«

»Seveda,« je odgovoril Neptun. »Tukaj jih je 200. Bodita prevideni. Zelo so dragocene.«

Odšli sta v trgovino. Vzeli sta voziček in začeli nakupovati. Ko sta vzeli vse, kar sta potrebovali, sta prišli do blagajne in plačali. Samo čakali sta, da se žoge pojavijo. Res so se.

Tokrat so rekle: »Čestitamo! Vajina peta stvar! Čez nekaj sekund se vama bo odprl portal. Pojdita skozi in prišli bosta na zemljo. Kot so rekle, tako se je tudi zgodilo. Odprl se jima je portal in šli sta skozi.

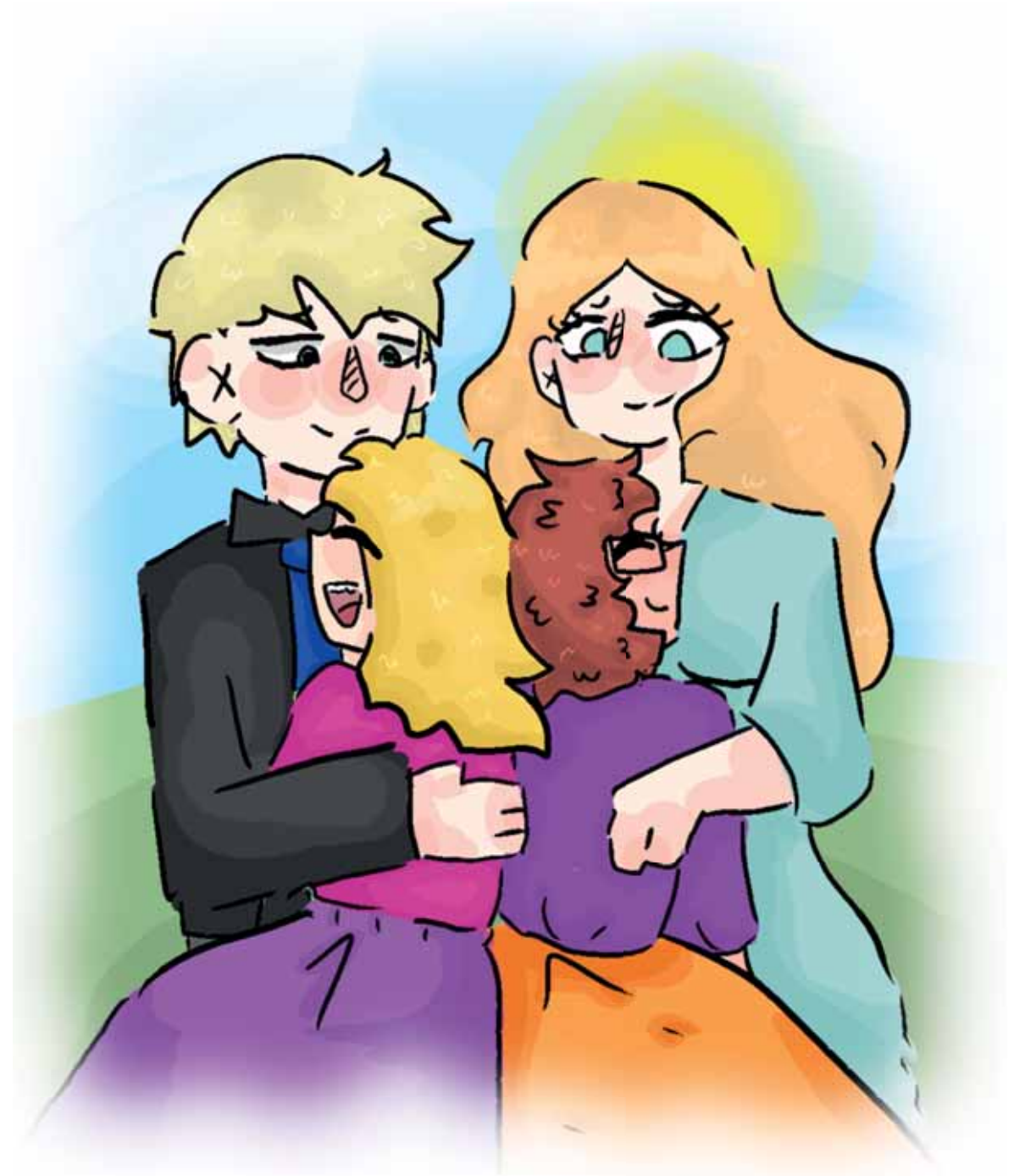
DESETI DEL

Vrnitev domov

Ko sta šli skozi portal, sta bili na plaži.
Mila je rekla: »Oh, Zemlja! Zelo sem te pogrešala!«
»Greva domov!« je vzkliknila Maja.
Hitro sta stekli proti domu.

***

Ko sta prišli v palačo, sta ju Anka in Marko objela.
Zaskrbljeno sta ju vprašala: »Kje sta bili?! Nimata pojma, kako je naju skrbelo!«
»Zdaj vama bova vse razložili ...« sta se nasmehnila Maja in Mila.

KONEC.

BIOGRAFIJA

Milica Marjanović se je rodila leta 2012 v Banjaluki. Obiskuje peti razred Osnovne šole Aleksa Šantić v Banjaluki in je odlična učenka.

Od leta 2018 se uspešno ukvarja s športom in trenira aikido. Ima rjav pas, poleg treh srebrnih medalj pa je osvojila tudi zlato medaljo na odprtem prvenstvu Republike Srbije leta 2022.

To je njena prva slikanica, ki ji je dala krila za nadaljnje pisanje. Uživa v pisanju, zato je pripravila še dve slikanici: Diamond moči in Čarobna krona. Napisala je tudi dve zgodbi: Deček in zmaj, s katero je sodelovala na natečaju Otroškega likovnega festivala 2022, in Čarobni čeveljčki, ki jo je napisala na delavnici Pravljica leta 2022.

Je članica Društva Slovencev Republike Srbije Triglav Banja Luka, redno obiskuje dopolnilni pouk slovenščine in se udeležuje različnih dejavnosti, ki jih organizira društvo.

Ljubezen do pisanja je razvijala že od malih nog z branjem pravljič z vsega sveta, najprej z mamo in očetom, nato pa še sama. Rada bere in plod njene bogate domišljije je slikanica Pod morjem.

Vsebina

Prvi del	
Vse se začne.....	5
Drugi del	
Kdo bi to lahko bil?	6
Tretji del	
Imata moč?	9
Četrti del	
Postane napeto	10
Peti del	
Ali se bosta oslobodili?.....	13
Šesti del	
... pet zelo pomembnih stvari.....	14
Sedmi del	
Kakšna umazanija je to?	16
Osmi del	
Kako težko bo še?.....	18
Deveti del	
A bo oropan?.....	20
Deseti del	
Vrnitev domov	22
Biografija.....	24

